

[OŚWIEŻAŁY *part praet act*

N pl subst oświ(e)żał(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. oświeżec.

Który odzyskał świeżość: trzeba iądrká [orzechów włoskich] obłupiwszy moczyć przez noc w ciepłej wodzie aby od niej nieco wilgotności nábyły á sftály się nieiáko oświeżále. Cresc 1571 404 (Linde s.v. oświeżec).

Cf **OŚWIEŻEĆ**

FP